

Gymnastik som obligatorisk Fag og andre Forslag.

Flere af Nævnene samt Ungdomskommissionen henstiller imidlertid, at en gennemgribende Revision af Loven udskydes endnu nogle Aar, da den Periode, i hvilken Loven har været i Kraft, har haft en saa ekstraordinær Karakter, at man paa indeværende Tidspunkt vil være betænkelig ved at drage vidtgaende Slutninger med Hensyn til Skolens Organisation. Samtidig fremsættes der dog Forslag om, at der allerede nu foretages Ændringer i den gældende Lov paa flere af de foran anførte Punkter.

Disse Betragtninger kan Ministeriet tilslutte sig, idet man under Hensyn til de vanskelige Vilkaar, Ungdomsskolen hidtil har haft at arbejde under, anser det for rigtigst, at der tilvejebringes Erfaringer fra endnu nogen Tids Undervisning, før Loven underkastes en gennemgribende Revision.

Undervisningsministeriet har derfor fundet det rettest ved den nu stedfindende Revision af Ungdomsskoleloven at indskrænke sig til at stille Forslag, dels om Ændring af visse Bestemmelser især angaaende Kravene med Hensyn til Elevtal og Undervisningens Indhold, som efter de indhøstede Erfaringer skønnes at virke hemmende paa Tilgangen til Skolen og derigennem paa dennes Udviklingsmuligheder, dels om Ændring af de ved Loven fastsatte Lærertilværelsessatser, der siden de i 1942 blev fastsat til et fast Beløb pr. Time, kun — ved Finanslovhjemmel — er blevet forhøjet med 0,60 Kr., og hvis Forhøjelse derfor nu efter den stedfundne Revision af Tjenestemand- og Folkeskolelærertilværelsessatser maa anses for afgjort paa krævet for at sikre Skolen de til Undervisningen kvalificerede Lærertilværelser.

I Overensstemmelse hermed har Ministeriet efter stedfundne Forhandling med Statskonsulenten vedrørende Ungdomsundervisningen udarbejdet nærværende Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 312 af 4. Juli 1942 om Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom, idet bemærkes, at man har til Hensigt straks efter Lovens Vedtagelse at nedsætte en Kommission til Overvejelse af en mere gennemgribende Revision af Loven, og at man haaber gennem de nu foreslaaede Ændringer i Loven at naa til et bredere Erfaringsgrundlag at bygge disse Overvejelser paa.

Til de enkelte Bestemmelser i Forslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

Til 1. Det er den almindelige Opfattelse, at Aldersgrænsen 15—18 Aar er for

snæver, idet man anser det for ønskeligt, at Skolen staaar aaben for Eleverne straks, hvis de i det efter deres Udskrivning af Folkeskolen følgende Aar maatte ønske at melde sig til en Undervisning, og da det af Hensyn til Undervisningen er uvæsentligt, om Eleverne er 15 eller 14 Aar. Man foreslaar derfor Aldersgrænsen nedsat til 14 Aar.

Til 2. Ministeriet har ikke anset det for rigtigt ved denne Lovrevision at foretage en almindelig Ændring af de i Lovens Paragraf 2 fastsatte Bestemmelser om Undervisningens Omfang; man har dog fundet det ønskeligt, at Skolerne i Almindelighed stilles frit med Hensyn til, om de vil gennemføre Undervisningen paa eet eller flere Aar, ligesom man har fundet det ønskeligt, at der aabnes Mulighed for Afvigelse fra Bestemmelserne iøvrigt, naar særlige Forhold foreligger, og man har derfor foreslaaet, at der indrømmes Undervisningsministeren Adgang til i saadanne Tilfælde at fravige Lovens Bestemmelser om Undervisningens Omfang paa dette Punkt.

Til 3. De i Lovens § 3 indeholdte Bestemmelser om en praktisk betonet Undervisning, der skal omfatte mindst Halvdelen af det samlede Timetal, og om Gymnastik som obligatorisk Fag vanskeliggør ifølge de fra Nævnene indhentede Erklæringer i nogen Grad Muligheden for at indrette en Undervisning af særlig interessebetonet Art, idet der efter disse Bestemmelser levnes for lidt Plads til de valgfri Fag. For de kvindelige Elevers Vedkommende gør disse Vanskeligheder sig ikke saa stærkt gældende, da de gennemgaaende har stor Interesse for Undervisning i Husgerning, der sædvanlig er det Omraade, hvorpaa der bydes de unge Piger en „praktisk betonet Undervisning“; de mandlige Elever synes ikke at have fuldt saa stor Interesse for Fag som Produktionslære og Værktøjslære. Undertiden foretrækker de f. Eks. Undervisning i manuelle Fag som Sløjd, der efter Lovens Formulering ikke synes at kunne henføres under, hvad Paragraffens Stk. 1 betegner som „praktisk betonet Undervisning“. Gymnastikundervisningen har det adskillige Steder været vanskeligt at faa Eleverne med til, og det kan ogsaa volde Vanskelighed for Skolerne at faa tilstrækkelig Plads til denne Undervisning paa Timeplanen.

Ministeriet kan til en vis Grad erkende Rigtigheden i de af Nævnene anførte Betragtninger, men maa formene, at man i for høj Grad vil komme bort fra, hvad der var Lovens Tanke, hvis man helt opgav at knytte Skolen til Erhvervslivet paa det